

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 5Csp/20/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2719200444
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Buľubaš
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2020:2719200444.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudcom JUDr. Borisom Buľubašom v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: P. G., L. XX.XX.XXXX, P. G. G. XXXX/XX, XXX XX D., o zaplatenie sumy 1.147,29 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 81,18 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 81,18 eur od 31.05.2016 až do zaplatenia zastavuje.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. sa žalobou podanou na Okresnom súde Skalica dňa 22.03.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.147,29 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo žalovanej sumy od 31.05.2016 do zaplatenia a náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že pôvodný veriteľ Consumer Finance Holding, a.s. uzavrel so žalovaným Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXX („ďalej len „Zmluva“) zo dňa 28.10.2013, na základe ktorej poskytol veriteľ žalovanému pôžičku vo výške 2.100 eur. Podľa Zmluvy mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 67,39 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 4.043,40 eur. Žalovaný uhradil sumu 2.293,87 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so Zmluvou a podmienkami k zmluve, veriteľ dňa 26.03.2016 listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, pričom žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, veriteľ dňa 19.05.2016 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 25.05.2016 - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Do podania žaloby žalovaný dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavoval sumu 1.147,29 eur. Žalobca si uplatnil aj zákonné úroky z omeškania. Zmluvnú pokutu si žalobca v tomto konaní neuplatnil. Žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi sumou, ktorú mal žalovaný uhradiť t.j. istina vo výške 3.359,98 eur spolu s nákladmi na vymáhanie vo výške 81,18 eur a uhradenou sumou zo strany žalovaného t.j. sumou 2.293,87 eur.

2. Notárskou zápisnicou č. L. XXXX/XXXX, L. XXXXX/XXXX, L. XXXXX/XXXX zo dňa 11.12.2017 bol schválený projekt rozdelenia zlúčením, v zmysle ktorého došlo k zlúčeniu spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, so spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, ako žalobcom, ktorá sa tak stala jej právnym nástupcom.

3. Uznesením č. k. 5Csp/20/2019 - 30 zo dňa 22.07.2019 súd pripustil, aby do konania na miesto žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 20.06.2019 a z podacieho hárku mal súd preukázané, že žalobca riadne oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky.

4. Žalobca svojím podaním, ktoré bolo súdu doručené dňa 30.01.2020, zobral žalobu čiastočne späť v časti o zaplatenie sumy 81,18 eur s príslušenstvom titulom nákladov na vymáhanie a žiadal konanie v tejto časti zastaviť. Žalobca uviedol, že na zvyšnej časti nároku trvá a žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu vo výške 1.066,11 eur s príslušenstvom a náhradu trov konania.

5. Žalobca ani jeho právny zástupca sa na riadne predvolanie na pojednávanie dňa 06.02.2020 nedostavili, ich neúčast' písomne ospravedlnil právny zástupca žalobcu. Na vyššie uvedené pojednávanie sa nedostavil ani žalovaný.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie Notárskou zápisnicou (č. I. 4 - 7 spisu) a jej prílohou (č.l. 8), prehľadom splátok a úhrad (č.l. 10 - 11), oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (č.l. 11, 2 strana), zmluvou o poskytnutí pôžičky (č.l. 12 - 14), výzvou na úhradu dlžných splátok (č.l. 14 - 15), oznámením o postúpení pohľadávky (č.l. 26), žiadosťou o prevod pohľadávky (č. I. 28) a ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

7. Veriteľ Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaný uzatvorili Zmluvu o poskytnutie pôžičky č. XXXXXXXX zo dňa 28.10.2013, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 2.100 eur s ročnou fixnou úrokovou sadzbou 32 %. V Zmluve bola ďalej uvedená celková čiastka v sume 3.798,42 eur, počet splátok 60, termín konečnej splatnosti 10/2018, celkové náklady spotrebiteľa 1.698,42, výška mesačnej splátky 65,49 eur bez poistenia, RPMN 28,19 %, priemerná hodnota RPMN 20,83 %, sadzba poistenia 2,9 % - splátka s poistením 67,39 eur, mesačná výška poistenia 1,90 eur.

8. Predžalobnou upomienkou zo dňa 26.03.2016 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného k úhrade nedoplatku na splátkach v celkovej výške 202,16 eur v lehote do 05.05.2016, pričom ho upozornil, že ak nepríde k úhrade splátky, bude oprávnený pôžičku zosplatiť. Žalobca pripojil fotokópiu doručky (č. I. 15), žalovaný prevzal predžalobnú upomienku dňa 06.04.2016.

9. Z podania označeného ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ zo dňa 25.05.2016 má súd preukázané, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému stratu možnosti splácať poskytnutý úver formou mesačných splátok a dlh sa stal splatným v celom rozsahu naraz, pričom dlžná čiastka predstavovala sumu v celkovej výške 1.743,49 eur.

10. Podľa prehľadu splátok a úhrad (č.l. 10 - 12 spisu) žalovaného predloženého žalobcom, žalovaný uhradil celkovo sumu 2.293,87 eur.

11. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. (účinný ku dňu uzatvorenia zmluvy), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

12. Podľa § 2 ods. 2 z. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občianskeho zákonníka“), v občianskoprávných vzťahoch majú účastníci rovnaké postavenie.

13. Podľa § 52 ods. 1, 2 z. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

14. Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- r) umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom,
- s) požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa,
- t) požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa,

u) požadujú od spotrebiteľa, aby bol neprimerane dlho viazaný zmluvou aj keď pri uzavieraní zmluvy bolo zrejmé, že predmet zmluvy možno dosiahnuť v podstatne kratšom čase,
v) požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie,
w) požadujú, aby spotrebiteľ poskytoval alebo poukazoval tretej osobe alebo v prospech tretej osoby akékoľvek plnenie plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou, ktoré v prevažnej miere nesleduje jeho záujmy, alebo aby plnil v súvislosti s týmto plnením akékoľvek záväzky tretej osobe.

17. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

18. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

19. Podľa § čl. 3 ods. 1 Rady 93/13/EHS o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách nekalou podmienkou je podmienka, ktorá napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa. Žiada sa dodať, že slovenské znenie smernice používa pojem "nekalosť", ktorý bol v rámci transpozície do slovenského právneho poriadku preformulovaný na "neprijateľnosť". Preto je možné vychádzať z toho, že ide o synonymické pojmy.

20. Podľa čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

21. Podľa čl. 3 b. 1 Smernice č. 13/1993 Rady EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

22. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení do 30.04.2014 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“).

23. Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

24. Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

25. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

26. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení do 31.05.2014, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej „C.s.p.“), ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

29. Podľa § 150 ods. 1, 2 C.s.p., strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu (ods. 1). Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia (ods. 2).

30. Podľa § 151 ods. 1, 2 C.s.p., skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné (ods. 1). Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné (ods. 2).

31. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá sporová strana, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana sporu nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany za to, že v sporovom konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, ktorý nespĺnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Otázkou splnenia povinnosti tvrdenia a povinnosti označiť na preukázanie tvrdení dôkazy musí súd vždy riešiť so zreteľom na individuálne okolnosti prejednávanej veci. Súd vychádza len z dôkazov, ktoré boli stranami v konaní produkované, pričom v zmysle Civilného sporového poriadku je súd v sporovom konaní viazaný návrhmi dôkazov predloženými stranami, čím sám nie je povinný vykonávať dôkazy v prospech jednej alebo druhej strany. Povinnosť tvrdenia aj dôkazné bremeno, pokiaľ ide o určité skutočnosti, leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; spravidla ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (NS ČR sp. zn. 22 Cdo 2263/2005).

32. Žalobca svojím podaním, ktoré bolo súdu doručené dňa 30.01.2020, zobral žalobu čiastočne späť a to v časti o zaplatenie sumy vo výške vo výške 81,18 eur s príslušenstvom ako náklady na vymáhanie pohľadávky. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 81,18 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 81,18 eur od 31.05.2016 do zaplatenia podľa § 145 ods. 2 z. č. 160/2015 Z. z. C.s.p. zastavil.

33. Súd mal listinnými dôkazmi predloženými žalobcom preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol dňa 28.10.2013 záväzkový vzťah zo Zmluvy o poskytnutie pôžičky. Súd zastáva názor, že predmetná zmluva je jednoznačne zmluvou spotrebiteľskou, kde na jednej strane vystupuje fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a na strane druhej právnická osoba - dodávateľ, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Preto treba na právny vzťah medzi žalovaným a žalobcom aplikovať ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, ak je to na prospech spotrebiteľa a to aj napriek tomu, že zmluva o úvere je absolútny obchod. Zmluva o poskytnutí pôžičky zo dňa 28.10.2013 je typovou zmluvou, uzatváraná vo viacerých prípadoch, pričom žalovaný jej obsah nemohol reálne ovplyvniť. Pod pojmom spotrebiteľské úvery možno rozumieť všeobecné označenie skupiny zmluvných typov, na úpravu ktorých sa majú popri zákonnej úprave samotných zmluvných typov ako sú napr. zmluva o pôžičke, zmluva o úvere, nepomenovaná zmluva použiť ďalšie právne normy, ktoré dopĺňajú všeobecnú úpravu jednotlivých zmluvných typov o ďalšie náležitosti vymedzené v zákone č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov. Za spotrebiteľský úver sa považuje každé dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy spotrebiteľovi, a to za odplatu veriteľom bez ohľadu na právnu formu, s výnimkou zmlúv vymedzených v § 1 ods. 2 citovaného zákona. Musí ísť o dočasné

poskytnutie peňažných prostriedkov, ktoré musí spotrebiteľ po uplynutí dohodnutej doby vrátiť. Nakoľko s prihliadnutím na všetky okolnosti žalovaný ako spotrebiteľ nemohol obsah spotrebiteľskej zmluvy podstatným spôsobom ovplyvniť, súd prihliadal aj na to, či uzavretá zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré by na škodu spotrebiteľa zakladali nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, v danom prípade zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase jej uzavretia, zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa ako i ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, súd pri právnom posúdení veci zmluvu posudzoval v zmysle ustanovení Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase jej uzavretia a ustanovení Občianskeho zákonníka, pričom prihliadal aj na nepriamy účinok smerníc 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

34. Pri spotrebiteľských zmluvách, t.j. spotrebiteľských právnych vzťahoch, keď na jednej strane vystupuje veriteľ zväčša podnikateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol a nemôže individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, je úmyslom zákonodarcu chrániť postavenie slabšieho spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými dojednaniami. V súlade s tým, keďže sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, súd je povinný skúmať či zmluvný vzťah, ktorý vznikol na základe uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy neodporuje právnej úprave vzťahujúcej sa na spotrebiteľské zmluvy. V danom prípade súd preto skúmal uvedený zmluvný vzťah v súvislosti s ustanoveniami Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

35. Na základe uvedeného z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi účastníkmi konania vznikol záväzkový vzťah na základe uzavretej Zmluvy o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX zo dňa 28.10.2013 na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 2.100 eur s fixnou ročnou úrokovou sadzbou 32 %. V Zmluve bola ďalej uvedená celková čiastka v sume 3.798,42 eur, počet splátok 60, termín konečnej splatnosti 10/2018, celkové náklady spotrebiteľa 1.698,42, výška mesačnej splátky 65,49 eur bez poistenia, výška mesačnej splátky s poistením 67,39 eur, RPMN 28,19 %, priemerná hodnota RPMN 20,83 %, sadzba poistenia 2,9 % - splátka s poistením 67,39 eur, mesačná výška poistenia 1,90 eur. Uvedená zmluva má charakter spotrebiteľskej zmluvy a to konkrétne spotrebiteľského úveru, preto pri právnom posúdení veci súd zmluvu posudzoval podľa ustanovení z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd preskúmal zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru z pohľadu náležitostí, ktoré má zmluva podľa § 9 ods. 2 z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch obsahovať a zistil, že zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov ako náležitosť zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva teda obsahuje len údaj o počte splátok 60 a výšku mesačnej splátky 67,39 eur s poistením (65,49 eur bez poistenia). Z uvedeného potom ale nie je zrejmé aká časť splátky je určená na splátku istiny, aká časť na splátku úroku, prípadne aká časť pripadá na iné poplatky. Z uzatvorenej zmluvy síce vyplýva výška jednotlivých splátok, avšak nie je zrejmé, akú časť z týchto nárokov jednotlivá splátka obsahuje, pričom pre určenie práv a povinností zmluvných strán z uzatvorenej zmluvy je nevyhnutné vedieť, koľko dlžník v jednotlivých splátkach plní na istinu, osobitne úrok a osobitne na poplatky. Žalobca jednotlivé splátky nerozšpecifikoval a ani z ostatných zmluvných podmienok nevyplýva spôsob splácania úrokov a poplatkov.

36. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana) potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie výšky splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (u každej takejto čiastkovej položky), čo je práve dôkazom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa (ktorý by takto nemal byť pri rozhodovaní sa, či zmluvu uzavrie, zavádzaný ani problematickým údajom o úrokoch, z ktorého nebude schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy reálne mu poskytnutej a teda i celková cena, za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť). Taktiež spotrebiteľ potom nemá vedomosť v akej časti má v konkrétnom čase splatenú istinu (v akej časti splátky veriteľ započítal na zaplatenie istiny) a v

akej časti na zaplatenie ostatných poplatkov a úrokov. Práve z toho dôvodu zákonodarca uvedené v zákone označil ako podstatnú náležitosť spotrebiteľskej zmluvy o úvere, ktorá má slúžiť k tomu, aby spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere jasne dopredu vedel, aké následky súvisiace so splácaním úveru bude mať pre neho konkrétna úverová zmluva. Neuvedením takýchto informácií je spotrebiteľ - dlžník potom zavádzaný a neuvedomuje si následok dohodnutého úroku z hľadiska jeho splácania. Súd sa z uvedených dôvodov nestotožnil s priamou aplikáciou rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíroová na tento prípad. Je to z dôvodu, že je názoru, že Súdny dvor EÚ v uvedenom rozhodnutí v odseku 21 poskytol výklad výlučne smernice, konkrétne článku 10 ods. 2 písm. h) a i), článku 23, keď výklad vnútroštátneho práva poskytujú výlučne vnútroštátne sudy. Konkrétne vyslovil, že Smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovenia tejto Smernice, daný záver je však vzhľadom na napadnuté ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch neaplikovateľný, nakoľko v konkrétnom prípade o vnútroštátne právo - zákon, ktorý nad rámce smernice zakotvil prísnejšie podmienky vo vzťahu k povinným náležitostiam spotrebiteľskej zmluvy o úvere, na splnenie ktorých je viazané posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. V danom prípade je tu zrejmy konflikt medzi Smernicou a zákonom o spotrebiteľských úveroch. To však neznamená, že sa má bez ďalšieho automaticky uplatniť pred vnútroštátnym právom Smernica. V takom prípade totiž musí vnútroštátny súd skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôžu použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci. V prípadoch, kedy sudy Slovenskej republiky rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov podľa zákona resp. Smernice, sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne sudy poskytli Smernici priamy účinok. Vzhľadom na túto chýbajúcu náležitosť zmluvy, súd považoval zmluvu o pôžičke zo dňa 28.10.2013 za platnú, avšak pôžička sa považuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročnú a bez poplatkov.

37. Súd taktiež preskúmal zmluvu, z pohľadu obsahu neprijateľných zmluvných podmienok s poukazom na ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd zastáva názor, že úver obsahuje ročnú úrokovú sadzbu 32 %, čo je fakticky úžernícka úroková sadzba. Takéto zmluvné dojednanie vzhľadom k neprimeranej výške úroku z úveru je nekalou obchodnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko ustanovuje neprimerane vysoký úrok z úveru a tým spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - neúmerné zaťaženie dlžníka a neprimeraný zisk veriteľa na úrokoch. Priemerná výška úrokov poskytovaných bankami pri spotrebiteľských úrokoch v roku 2013 bola podľa NBS od 11,97 % do 11,16 %. U spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. sa potom jednalo skoro o trojnásobné navýšenie úroku. Žalobca v konaní nepreukázal, že by bola táto zmluvná podmienka individuálne dojednaná, z tohto dôvodu súd považoval v zmluve dohodnutý úrok vo výške 32 % ročne za neprijateľnú zmluvnú podmienku a v tejto časti je potom zmluva o úvere aj z tohto dôvodu neplatná a úrok z úveru za nedohodnutý.

38. Súd je taktiež toho názoru, že ak sa úrok z úveru považuje za nedohodnutý a absentuje v danej zmluve o úvere z dôvodu neprijateľnej zmluvnej podmienky a úroková sadzba je zákonnou náležitosťou zmluvy o úvere v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i) Zákona č. 129/2010 Z. z., potom sa pôžička aj z tohto dôvodu považuje za bezúročnú a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b).

39. Súd mal v predmetnej sporovej veci preukázané, že žalovanému bola na základe zmluvy poskytnutá pôžička vo výške 2.100,- eur, ktorá sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Z priloženého prehľadu splátok vyplýva, že žalovaný zaplatil žalobcovi sumu vo výške 2.293,87 eur. Uvedená pohľadávka je preto preplatená o 193,87 eur a z tohto dôvodu súd žalobu žalobcu zamietol.

40. Podľa § 255 ods. 1, 2 z. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

41. Podľa § 262 ods. 1, 2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 a 2 C.s.p. tak, že úspešnej strane v konaní - žalovanému nepriznal náhradu trov konania, nakoľko tento si náhradu trov konania neuplatnil, ani nevyčíslil, v konaní bol nečinný a trovy mu ani nevznikli, preto súd rozhodol, že mu náhradu trov konania nepriznáva. Žalobca ako neúspešná strana sporu nemá nárok na náhradu trov konania. Z týchto dôvodov súd rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

43. Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresný súd Skalica, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd. (§ 29 prvá veta zákona č. 233/1995 Z.z.